

thinget at forelægge følgende tvende Lovforslag nemlig: Forslag til Lov om Fiskeriet i Danmark og Forslag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskellige Udlandinge. Forelæggelsen vil komme paa Dagsordenen for et følgende Møde.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Lodsøvesenet.

(Lovforslaget findes i Till. A., Sp. 1457 ff.)

Carstensen: De meget fyldige Motiver, som ledsage dette Lovforslag, give en Fremstilling af de væsentligste Udtalelser, der ere fremkomne fra den Kommission, som blev nedsat i 1872 til at drøfte Sagen, og hvis Arbejde har dannet Grundlaget for nærværende Lovforslag. Naar man gennemlæser disse Udtalelser, faar man et meget tydeligt Indtryk af, hvor vanskeligt det har været at komme til en ensartet Anskuelse med Hensyn til det, som jeg i det Mindste maa betragte som Hovedpunktet i Loven, nemlig Spørgsmaalet om Priskeafgiftens Bevarelse eller Afskaffelse. Næste Medlemmer ville have bemærket, at den omtalte Kommission, der bestod af 6 Medlemmer, delte sig i 3 Grupper, hvoraf et Flertal paa 3 Medlemmer foreslog den radikale Fremgangsmaade at afskaffe al Priskeafgift ved Lov, altsaa med eet Slag ved et Lovbud, og lade Staten overtage Omkostningerne ved Priskeafgiften, maaske med Undtagelse af enkelte Pletter, hvor Afpriskningen kunde betragtes som Byier, Pøse og Signende. Et Mindretal, bestaaende af 2 Medlemmer, gif den diametralt modsatte Vej og ønskede Priskeafgiften bevaret fuldstændig i sin nuværende Stikelse, medens et andet Mindretal, bestaaende af Kommissionens Formand, gif en Middelvei, nemlig den Vej, som Ministeriet i Principet har tiltraadt, og som gif ud paa, at Priskeafgiften skulde afskaffes i alle Farvande, som kunde betragtes som Gjennemseilingsfarvande, medens det overlodes til de vedkommende Kommuner at bestemme, om de vilde bevare Priskeafgiften i deres Farvande, mod at Kommunerne overalt paalagdes Udgifterne ved Afpriskningen af deres egne Farvande. — Naar vi nu se tilbage til det første Forslag, til den fuldstændige Afskaffelse af Priskeafgiften, saa kan det vel ikke negtes, at det er i Medfør af den Udvikling, som følges her og i andre Lande, at man søger saa meget som muligt at fjerne de Skatter, der hvile paa, og de Hindringer, der lægges i Veien for Skibsfarten, og der er ingen Tvivl om, at Priskeafgiften er en Skat og en Hindring; men paa den anden Side maa man ikke stride til et saadant radikalt Omvæltningsarbejde — for at bruge et noget stærkt Udtryk — uden at man vel gjør sig fortrolig med, hvad det kan føre til. Jeg er i Principet enig med Forslagsstillerne om, at man bør arbejde

hen til, at Priskeafgiften fuldstændig forsvinder, men den er knyttet til saa mange særlige Bestemmelser og Forhold, at det maa ske i Form af en Udvikling, som det nærmest maa være Administrationens Sag at gennemføre, men ikke ved med et Sug at hugge Knuden over. Hvad jeg har imod den pludselige Overgang til noget helt Nyt, det, jeg betegner som en radikal Omvæltning, er, at vi komme til at lide under den, ogsaa hvad Samfærselelser angaar. De Herrer vide maaske, hvad der ogsaa er oplyst i Motiverne, at Principet for Lodsøvesenets Lønning er Selvlønning. Lodsøvesenet lønner sig selv ved sit Arbejde, undtagen hvor han er meget uheldig stedt, og hvor man maa komme ham til Hjælp med den Understøttelsessum, som Staten aarlig bevilger. Nu vide mange af de Herrer, at Lodsøvesenet paa mange Steder ere meget uheldigt stillede; de tjene ikke alene deres Brød surt, men tjene det knapt. Af disse Hensyn er man nødt til, naar man pludselig afløser Priskeafgiften, at lade Staten, som foreslaet af Flertallet, overtage Afpriskningen og Omkostningerne derved, mod at man tillige søger for, at det Tab, Lodsøvesenet lide, erstattes dem af Staten, med andre Ord: Der fremkommer praktisk, om end ikke ganske theoretisk, et Brud paa Selvlønningsprincipet, Lodsøvesenet faae faste Indtægter, og med de faste Indtægter forsvinder den væsentligste Spore for Selvvirksomheden. I det jeg altsaa i Principet maa slutte mig til Flertallets Mening om, at Priskeafgiften bør afskaffes, maa jeg paa den anden Side være bestemt imod, at dette foretages pludselig. Ivertimod stemmer jeg for, at det skal ske efterhaanden og navnlig saaledes, at det overdrages Administrationen at afskaffe denne Afgift inden et vist Aaremaal. Den anden Gruppe, der udtaler sig for Priskeafgiftens ubetingede Bevarelse, har heri troet at handle ikke ubesluktende i Lodsøvesenets Interesse. Denne Del af Kommissionen er ved sin Stilling nærmest kaldet til at varetage Lodsøvesenets Lær, og det er derfor naturligt, at disse Medlemmer have set Sagen fra et Lodsøvesenets Standpunkt; men det kan paa den anden Side ikke negtes, at saaledes som forudsat af Flertallet, skulde Priskeafgiften med et forsvinde, vilde Lodsøvesenet i saa Fald have lidt derunder. Det er denne Frygt, som har bevæget de to Medlemmer til overhovedet at foreslaa, at Priskeafgiften ikke afskaffes. Denne Rante kan jeg naturligvis ikke gaa ind paa, og Ministeriet har heller ikke villet gaa ind paa den. Hvad den tredje Gruppe angaar, et Mindretal, bestaaende af Kommissionens Formand, da har dette Mindretal foreslaet en Mellemsvej. Denne Vej har Ministeriet vedkjendt sig i Principet, kun med en Modifikation i den Retning, at, medens dette Mindretal ønskede sin Hensigt gennemført strax, fordrer Ministeriet, at det skal ske efterhaanden; det er altsaa den samme Modifikation som den, hvormed jeg nærmest slutter mig til Flertallet. Dette